

بررسی بلندی و پهنای کندیل در بیماران دارای مال اکلوژن کلاس یک و سه با استفاده از پرتونگاری های پانورامیک و سفالوگرام جانبی

صغری یاسائی* - محمدحسین توده زعیم*

* استادیار گروه آموزشی ارتودنسی، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد

چکیده

بیان مساله: پیوند فک پایین و قاعده‌ی جمجمه بر روی ناهمانگی عمودی و سازیتالی صورت اثر می‌گذارد و این در حالی است، که این پیوند با مفصل گیجگاهی- فکی برقرار می‌شود. بنابراین، موقعیت کندیل اهمیتی ویژه در ایجاد الگوی صورتی دارد.

هدف: هدف از این پژوهش، بررسی بلندی و پهنای کندیل در بیماران دارای مال اکلوژن کلاس یک و سه در پرتونگاری‌های پانورامیک و لترال سفالوگرام است.

مواد و روش: این بررسی بر روی پرتونگاری‌های پانورامیک و لترال سفالومتری ۸۰ نمونه انجام گرفت. میانگین سنی دختران ۱۱ سال و چهار ماه و میانگین سنی پسران ۱۲ سال و دو ماه بود. ویژگی‌های کندیل از نظر بلندی و پهنای آن بررسی شد. بلندی کندیل بر روی پرتونگاری پانورامیک بررسی شد و پهنای آن بر روی لترال سفالومتری اندازه‌گیری گردید. داده‌ها به وسیلهٔ آزمون آماری تی (T) و ANOVA مورد واکاوی قرار گرفتند.

یافته‌ها: در این بررسی، پهنای کندیل در افراد دارای مال اکلوژن کلاس سه کمتر از کلاس یک و اختلاف آنها کاملاً معنادار بود. بلندی کندیل در مال اکلوژن کلاس سه بیشتر از کلاس یک بود.

نتیجه‌گیری: در بیماران دارای مال اکلوژن کلاس سه در مقایسه با کلاس یک، بلندی کندیل رشدی بیشتر می‌کند، ولی پهنای آن کمتر است.

وازگان کلیدی: پهنای کندیل، بلندی کندیل، مال اکلوژن، پانورامیک، سفالوگرام جانبی

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴/۶/۸۵

تاریخ دریافت مقاله: ۳/۲/۸۵

محله دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شیراز. سال هفتم؛ شماره ۱ و ۲، ۱۳۸۵. صفحه‌ی ۱۲۴ تا ۱۳۰

* نویسنده مسؤول مکاتبات: صغری یاسائی. یزد- انتهای بلوار دهه فجر- دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی

Email: syassaei@yahoo.com

درمانی یزد- گروه آموزشی ارتودنسی- تلفن: ۰۳۵۱-۶۲۵۶۹۷۵

مقدمه

با توجه به این، که شکل و موقعیت سر و گردن کندیل اهمیتی ویژه در ایجاد الگوی رشدی چهره دارد و در بررسی‌های پیشین، شناخت بیشتر پیوند میان مال اکلوژن و مورفولوژی (ریخت شناسی) کندیل پیشنهاد شده بود، تصمیم بر آن شد تا پژوهشی پیرامون ویژگی‌های کندیل، چه بلندی و چه پهنانی آن با گونه‌ی مال اکلوژن انجام گردد. هدف کلی این پژوهش بررسی بلندی و پهنانی کندیل در بیماران دارای مال اکلوژن کلاس یک و سه در پرتونگاری‌های پانورامیک و لترال سفالوگرام می‌باشد.

مواد و روش

این یک بررسی گذشته‌نگر و توصیفی بود، که در دانشکده‌ی دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی یزد و در سال ۱۳۸۳ بر روی پرتونگاری‌های لترال سفالومتری و پانورامیک ۸۰ بیمار، ۴۰ بیمار با مال اکلوژن کلاس سه (۱۶ پسر و ۲۴ دختر) و ۴۰ بیمار دارای مال اکلوژن کلاس یک (۱۷ پسر و ۲۳ دختر) انجام گرفت. میانگین سنی دختران، ۱۱ سال و چهارماه و میانگین سنی پسران، ۱۲ سال و دو ماه بود. افراد مورد بررسی به وسیله‌ی معیارهای جدول ۱، به سه گروه با الگوی رشدی افقی، طبیعی، عمودی بخش شدند. برای انتخاب افراد مورد بررسی، شرایط زیر در نظر گرفته شد:

- در موارد کلاس سه، پروفایل بیمار در نمای بالینی نشان‌دهنده‌ی الگوی کلاس سه اسکلتی (البته با مشکل فک پایین) باشد، یعنی بیمار ظاهر پروگناتیک داشته باشد.
- در موارد کلاس یک، پروفایل بیمار در نمای بالینی، طبیعی و نشان‌دهنده‌ی الگوی کلاس یک اسکلتی باشد.

- دارای مال اکلوژن کلاس یک ($ANB=2\text{--}3^{\circ}$) و $Wits=-1$ تا -1 (Wits)، یا کلاس سه اسکلتی ($ANB \leq 1$, $Wits < -1$) باشند.
- در مواردی، که زاویه‌ی GoGn-SN بیرون از دامنه‌ی $\pm 5^{\circ}$ است، آنالیز ویتس (Wits) نشان‌دهنده‌ی کلاس یک و یا کلاس سه بودن بیمار باشد.
- هیچ‌گونه درمان ارتودنسی دریافت نکرده باشند.

مندیبل یا استخوان متخرک ناحیه‌ی کرانیوفاسیال، دارای اهمیتی ویژه است. زیرا، در اعمالی مانند، جویدن، حفظ راه هوایی، گفتار و دادن سیمای ویژه به چهره دخالت می‌کند. در حقیقت، شکل مندیبل می‌تواند بازتاب کننده‌ی رفتار رشدی آن در گذشته و تمایلات رشدی آن در آینده باشد. از سویی، پیوند فک پایین و قاعده‌ی جمجمه بر روی ناهمانگی‌های عمودی و سازیتالی چهره اثر می‌گذارد و این در حالی است، که این پیوند از راه مفصل گیجگاهی- فکی برقرار می‌شود. بنابراین، موقعیت کندیل اهمیتی ویژه در ایجاد الگوی چهره دارد^(۱).

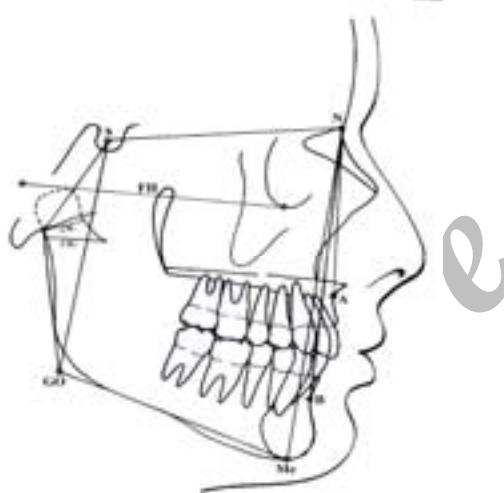
کاتساوریوس (Katsavrious) و هالازونتیس (Halazonetis) بلندی کندیل را در دو مال اکلوژن کلاس دو و سه بررسی کرده و نتیجه گرفته‌اند، که در مال اکلوژن کلاس سه، بلندی کندیل به صورت معنادار، بیشتر از کلاس دو است^(۲).

آکاهن (Akahane) و همکارانش، با بررسی ویژگی‌های کندیل در مال اکلوژن کلاس سه با انحراف طرفی مندیبل گزارش کردند، که کندیل در سمت دارای انحراف، باریک‌تر و کوتاه‌تر از سمت رویه‌روست^(۳). همچنین تاج (Tadej) و همکارانش، همبستگی میان بلندی و پهنانی کندیل با سن و جنس افراد را معنادار گزارش کرده، به گونه‌ای، که بلندی و پهنانی کندیل با افزایش سن بیشتر شده و این ابعاد در مردان بزرگ‌تر از زنان است^(۴). اما گیل (Gail) و همکارانش، با بررسی پهنانی کندیل در مال اکلوژن کلاس دو، همبستگی معنا داری میان الگوی رشدی چهره و پهنانی کندیل نیافتند^(۵).

سولبرگ (Solberg) و همکارانش نیز، در بررسی خود گزارش کردند، که شکل کندیل با مال اکلوژن هایی مانند کراس بایت و دیپ بایت همبستگی دارد^(۶). یاسائی و خاکباز، با بررسی پهنانی کندیل در ناحیه‌ی سیگموئید ناج، میانگین پهنانی کندیل را در مال اکلوژن کلاس دو، $16/8$ میلی‌متر بیان کردند. همچنین، ارتباطی معنادار میان پهنانی گردن کندیل با الگوی رشدی چهره نیافتند^(۷).

- پهنهای کنديل: این شاخص، به دوروش بر روی سفالومتری جانبی اندازه گیری شد: ۱- باریکترین بخش گردن کنديل برای اندازه گیری پهنهای آن بررسی شد. ۲- از پایین ترین نقطه‌ی لبه سیگموئید ناج پلنی به موازات پلن فرانکفورت رسم کرده و سپس، فاصله‌ی این نقطه تا لبه خلفی راموس بر روی این پلن اندازه گیری شد (نگاره ۱).

- بلندی کنديل: برای بررسی این شاخص بر روی پرتونگاری پانورامیک، پلنی به موازات لبه‌ی بالایی فیلم در ناحیه‌ی سیگموئید ناج رسم کرده و سپس، فاصله‌ی این پلن تا بالاترین نقطه‌ی لبه کنديل، اندازه گیری شد^(۹، ۱۰). اندازه‌های به دست آمده به وسیله‌ی آزمون آماری T و ANOVA بررسی گردیدند.

نگاره ۱: اندازه گیری پهنهای کنديل بر روی سفالومتری

یافته ها

در این بررسی همبستگی موجود میان دو روش ارایه شده برای اندازه گیری پهنهای کنديل از راه آزمون همبستگی پیرسون کاملاً معنادار به دست آمد. $H = 0.395, p \leq 0.0001$.

در بررسی میان پهنهای کنديل و الگوی رشدی چهره در بیماران با مال اکلوژن کلاس یک ارتباطی معنادار دیده نشد ($H = 0.074, p \leq 0.0001$) (جدول ۲). در بیماران با مال اکلوژن کلاس سه، میانگین

- نداشتن مشکلات مفصل گیجگاهی- فکی در پیشینه‌ی بیمار
- نبود غیبت دندانی
- وجود مولر نخست دایمی
- دامنه‌ی سنی برای دختران، ۹ تا ۱۳ سال و پسران ۱۰ تا ۱۴ سال
- همه‌ی پرتونگاری‌ها از یک مرکز فراهم شده باشد.
- رادیوگرافی‌های لترال سفالومتری و پانورامیک با روش دستی و به وسیله‌ی یک نفر برای دوبار بررسی شده و در صورت وجود تفاوت در اندازه‌های هر شاخص، میانگین آنها محاسبه و برای ارزیابی استفاده شد.

جدول ۱: معیارهای تعیین کننده‌ی الگوی رشدی عمودی وافقی چهره

الگوی رشدی	افقی	طبیعی	معیارهای تعیین کننده‌ی
Posterior angles (Sum)	394 ± 4	$390 < 398$	
GoGn-Sn	32°	$30 > 34$	
FMA	25°	$23 < 27$	
Jaraback Index	$-.62 - .65$	$.65 < .62$	

متغیرهای مورد بررسی

- GoGn-SN: از این معیار برای انتخاب نمونه‌ها استفاده شد. زیرا، اگر اندازه‌ی زاویه پلن مندیبل (GoGn-SN) به میزانی چشمگیر بزرگ‌تر و یا کوچک‌تر از میانگین 32° درجه باشد، مقدار ANB، به عنوان یک شاخص قابل اعتماد برای تعیین ناهماهنگی قدامی- خلفی فک‌ها مورد تردید است. به بیان ساده‌تر، در بیمارانی، که زاویه‌ی پلن مندیبل در آنها بیشتر از 37° درجه و یا کمتر از 27° درجه است، آنالیز ویتز یک شاخص بالرزش برای برآورد درست شدت دیسپلازی قدامی- خلفی فک‌هاست^(۸). از این رو، در بررسی کنونی، در مواردی، که زاویه‌ی پلن مندیبل بیشتر از 37° درجه و یا کمتر از 27° درجه بود، از آنالیز ویتز برای تعیین مال اکلوژن کلاس یک و سه بهره گرفته شد.

کندیل در دو مال اکلوژن کلاس یک و سه، آماری کاملاً معنادار میان دو ویژگی پهنهای کندیل و گونه‌ی مال اکلوژن مشاهده شد (جدول ۳). در بیماران با مال اکلوژن کلاس یک و سه ارتباط آماری معنادار میان دو ویژگی بلندی کندیل و الگوی رشدی چهره یافت نشد (جدول ۲).

پهنهای کندیل در افراد با الگوی رشدی افقی، ۹/۸۳ میلی‌متر، در افراد با الگوی رشدی طبیعی، ۹/۸۹ میلی‌متر و در افراد با الگوی رشدی عمودی، ۹/۴ میلی‌متر بود و از لحاظ آماری ارتباطی معنادار میان دو ویژگی پهنهای و الگوی رشدی چهره‌ی این بیماران مشاهده نشد (جدول ۲). همچنین، با بررسی پهنهای

جدول ۲: تغییرات بلندی و پهنهای گردن کندیل بر پایه‌ی الگوی رشد چهره در بیماران با مال اکلوژن کلاس یک و سه

(ANOVA) P.value	کلاس سه						کلاس یک						متغیر اندازه گیری شده	
	عمودی			طبیعی			افقی			طبیعی				
	میانگین	انحراف												
۰/۵۲۷	۱/۶۲	۹/۴	۰/۸۳۲	۹/۸۹	۱/۳۲	۹/۸۳	۰/۰۷۴	۱/۰۹	۱۰/۳۹	۰/۸	۱۱/۲۱	۱/۵۸	۱۱/۲۵	
۰/۴۰	۳/۲۷	۱۵/۳	۱/۷۵	۱۵/۶	۰/۸۲	۱۴/۳۳	۰/۰۷۴	۱/۶۶	۱۶/۲۲	۲/۵۱	۱۶/۷۸	۱/۴۸	۱۵/۷۵	
۰/۱۲۶	۲/۹۲	۲۰/۳۴	۴/۲	۲۰/۳۴	۴/۱۶	۲۲/۷۵	۰/۴۷۸	۴/۱۵	۲۱/۰۳	۴/۰۰	۲۰/۱۸	۳/۳۶	۱۹/۶۹	

جدول ۳: مقایسه‌ی میانگین بلندی و پهنهای گردن کندیل در دو مال اکلوژن کلاس یک و سه

نتیجه‌ی آزمون	کلاس سه				کلاس یک				متغیر اندازه‌گیری	
	شمار	میانگین	انحراف	معیار	شمار	میانگین	انحراف	معیار	شده	شده
T = ۴/۲۷۳ Pvalue = ۰/۰۰۰۱	۱/۲۶	۹/۶۸	۴۰	۱/۱۶	۱۰/۸۵	۴۰			پهنهای کندیل (۱)	
F = ۱/۳۸۸ Pvalue = ۰/۶۹۸	۱/۸۹	۱۵/۲۷	۴۰	۱/۹۶	۱۶/۳۲	۴۰			پهنهای کندیل (۲)	
T = ۲/۴۳ Pvalue = ۰/۰۱۷	۳/۷۸	۲۰/۷	۸۰	۳/۹۴	۲۰/۴۶	۸۰			بلندی کندیل	

برپایه‌ی یافته‌های بررسی کنونی، پهنهای کندیل در هریک از مال اکلوژن‌های کلاس یک و سه با الگوی رشدی چهره ارتباطی معنادار نداشت. در مقایسه با نتایج این بررسی، یاسائی و خاکباز^(۷) و نیز گیل و همکارانش^(۸) نیز، در پژوهش خود، ارتباط معنادار میان پهنهای گردن کندیل و الگوی رشدی چهره نیافتند، که از این نظر، با نتایج این بررسی همخوانی دارد.

بحث در این پژوهش، بلندی و پهنهای کندیل در دو مال اکلوژن کلاس یک و سه در گروه سنی ۹ تا ۱۳ سال برای دختران و ۱۰ تا ۱۴ سال برای پسران بررسی شد. از آنجا که، پهنهای کندیل با سن کودک پیوند و همبستگی معنادار دارد^(۴) بنابراین، در این پژوهش پهنهای کندیل در گروه سنی مشخص، بررسی شد.

دستگاه‌های تنظیم رشد (growth modification) جلوی رشد آن گرفته شود.

بنابراین، با مقایسه بلندی و پهنای کنديل در مال اکلوزن کلاس سه با دیگر مال اکلوزنها، می‌توان نتیجه گرفت، که در بیماران دارای مال اکلوزن کلاس سه، بلندی کنديل رشد بیشتری کرده، ولی رشد پهنای آن کمتر است. با توجه به این موضوع، می‌توان با استفاده از پرتونگاری پانورامیک، به چگونگی رشد مندیبل پی برد، که اگر رشد بلندی کنديل بیشتر از رشد پهنای آن باشد، نشان‌دهنده‌ی پروگناتیک بودن مندیبل است و این امر، می‌تواند در درمان کمک کننده باشد.

نتیجه گیری

بر پایه‌ی یافته‌های پژوهش کنونی می‌توان نتیجه گرفت، که ویژگی‌های کنديل، چه بلندی و چه پهنای آن، از گونه‌ی مال اکلوزن اثر می‌گیرد. به گونه‌ای، که در بیماران دارای مال اکلوزن کلاس سه در مقایسه با کلاس یک، بلندی کنديل رشد بیشتری می‌کند و لی پهنای آن کمتر است.

همچنین، با مقایسه‌ی پهنای کنديل در دو مال اکلوزن کلاس یک و سه مشاهده شد، که در مال اکلوزن کلاس سه، میانگین پهنای کنديل به صورت معنادار کمتر از مال اکلوزن کلاس یک است.

همچنین، میانگین پهنای کنديل در مال اکلوزن کلاس دو، که از سوی یاسائی و خاکباز ارایه شد^(۷)، ۱۶/۸ میلی‌متر بود، که بیشتر از میانگین پهنای کنديل در مال اکلوزن کلاس سه ۱۵/۲۷ (میلی‌متر) است، که در این بررسی به دست آمد. به این ترتیب، می‌توان چنین ادعا کرد، که در مال اکلوزن کلاس سه، کنديل از نظر پهنا کمتر از دیگر مال اکلوزن‌ها رشد می‌کند.

همچنین، میانگین بلندی کنديل در مال اکلوزن کلاس سه بیشتر از مال اکلوزن کلاس یک بود. ولی اختلاف آنها از لحاظ آماری معنادار نبود. در این باره با توجه به بررسی کاتساوریوس (Katsavrious)، بلندی کنديل در مال اکلوزن کلاس سه بیشتر از کلاس دو نیز، است^(۲). بنابراین، می‌توان چنین ادعا کرد، که در مال اکلوزن کلاس سه نسبت به دیگر مال اکلوزن‌ها، کنديل از نظر بلندی، بیشتر رشد می‌کند، مگر این که، با

References

1. Kantomaa T. The relation between mandibular configuration and the shape of the glenoid fossa in human. Eur J Orthod 1989; 11: 77-81.
2. Katsavrias EG, Halazonetis DJ. Condyle and fossa shape in class II and class III skeletal pattern: a morphometric tomographic study. Am J Orthod Dentofacial Orthoped 2005; 128: 337-346.
3. Akahane Y, Deguchi T, Hunt NP. Morphology of the temporomandibular joint in skeletal class III symmetrical and asymmetrical cases a study by cephalometric laminography. J Orthodon 2001; 28: 119-128.
4. Tadej G, Engstrom C, Borrman H, Christian El. Mandibular condyle morphology in relation to malocclusion in children. Angle Orthod 1989; 59: 187-194.
5. Gail B, Marjor P, Clover K, Prasad N. Correlation between condylar characteristics and facial morphology in class II pre-adolescent patients. Am J Orthod 1998; 114: 328-336.
6. Solberg WK, Bibb CA, Nordstrom BB, Hansson TL. Malocclusions associated with TMJ changes in young adults at autopsy. Am J Orthod 1986; 89: 326-330.
7. یاسائی صغری، خاکباز لیلا. بررسی ارتباط رادیوگرافیک شکل کندیل با الگوی رشدی صورت در بیماران دارای مال اکلوژن کلاس II اسکلتال. مجله دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۸۱، دوره ۱۵، شماره ۴: صفحات ۴۰ تا ۴۷.
8. Jacobson A, Caufield PW. Introduction radiographic cephalometry. Philadelphia, Lea & Febiger. 1985; Chap.6: 71.
9. Kjellberg M, Ekestubbe A, Kiliaridis S, Thilander B. Condylar height on panoramic radiographic, a methodologic with a clinical application. Acta Odontol Scand 1994; 52: 43-50.
10. Vidra MA, Rozema FR, Koştense PJ, Tuinzing DB. Observer Consistency in radiographic assessment of condylar resorption. Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol 2002; 93: 399-403.

Abstract

Evaluation of Condylar Height and Width in Patients with Class I and Class III Malocclusions using Panoramic and Lateral Cephalogram**Yassaei S.* - Toode Zaeim M.***

* Assistant Professor, Department of Orthodontics, School of Dentistry, Yazd Shahid Sadoughi University of Medical Sciences

Statement of Problem: Situation of the condyle in glenoid fossa has a direct effect on the anteroposterior or vertical position of the mandible. Therefore, condylar situation and its shape has a special significance on producing facial morphology.

Purpose: The aim of this study was to evaluate the condylar height and width in patients with class III and class I malocclusion by using panoramic radiographs and lateral cephalograms.

Materials and Method: This study was performed on 80 pretreatment lateral cephalograms and panoramic films. Mean age in girls was 11 years and 4 months and in boys, it was 12 years and 2 months. Condylar characteristics were surveyed from the point of condylar width and condylar height. Condylar height was surveyed on the panoramic film. Condylar width was analyzed on the lateral cephalograms. Data were analyzed using t.test and ANOVA.

Results: Patients with class I malocclusion had a significantly longer condylar width relative to the patients with class III malocclusion. The condylar height in class III malocclusions was longer than class I malocclusion.

Conclusion: This study revealed that in patients with class III malocclusion, condylar height was longer but condylar width was smaller than class I malocclusion

Key words: Condylar width, Condylar height, Malocclusion, Panoramic, Lateral cephalogram

Shiraz Univ. Dent. J. 2006; 7(1,2): 124-130
